

LATVAS

No. 7. Metai XII

Vasario-Feb. 13, 1932

Latvian State
Republican
Library

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

PELENU DIENA

L e k c i j a .

JOEL. 2, 12—19

TAI GI dabar Viešpats Dievas sako: pasninkaudami, verksmu ir dejavimais visa širdimi šaukitės į mane.

Draskykite savo širdis bet ne savo drabužius, ir šaukitės į Viešpatį, savo Dievą! nes jis yra malonus, gailestingas, kantrus ir dosnus ir beveik paniekia bausmę.

Kas žino, gal jis vėl gailėtusi, aukodamas Viešpačiui Dievui, jūsų Dievui valgiu ir gėrimų aukas.

Trimitais trimituokite Sione, laikykite pasniką, šaukite susirinkimus.

Surinkite žmonių pulką, pašventinkite susirinkimą, sušaukite vyresniusius, surinkite mažus vaikučius ir kūdikius; jaunikis tegu išeina iš savo kambaros ir nuotaka iš savo lovos!

Tegu verkia kunigai, Viešpaties Dievo tarnai, tarp bažnyčios prieangio bei altoriaus, ir tegu taria: „Viešpatie Dieve, saugok savo žmones, ir neleisk savo tėviškei būti sugėdintai, kad stabmeldžiai neužvaldytų jų! Kodėl tu norėtum sakyti žmonėms: kur dabar jūsų Dievas yra?

“Kas gėdysis manes ir mano žodžių, to gėdysis žmogaus Sunus, atėjęs savo Tėvo ir šventųjų angelų didenybėje.” (Luk. 9, 26).

E v a n g e l i j a

MATO 6, 16—21

ANUO metų Jėzus tarė savo mokytiniais: Pasninkodami nebūkite paniurę kaip veidmainiai, nes jie perkreipia savo veidus, kad pasirodytų žmonėms pasninkoją. Ištikrųjų sakau jums, jie atsiėmė savo užmokestį. Tu gi, kada pasninkoji, pasitepk sau galvą ir nusiprausk sau veidą, kad ne žmonėms rodytumeis pasninkojas, bet savo Tėvui, kurs yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, kurs mato slaptoje, atsilygins tau. Nekraukite sau turtų žemėje, kame rūdis ir kandis gadina, ir kame vagys iškasa ir vagia. Bet kraukite sau turtus danguje, kame nei rūdis, nei kandis negadina, ir kame vagys neiškasa ir nevagia. Nes kame tavo turtas, ten ir tavo širdis.

Tai tada Viešpats Dievas atkeršys už savo kraštą (žeme) ir saugos savo žmones.

Ir Viešpats Dievas atsakydamas tars savo žmonėms: štai, aš gausiai siųsiu jums javų, šviežio vyno ir aliejaus, kad to pakankamai turėsite, ir daugiau nelesiū jums būti stabmeldžių skriaudžiamas.

“Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, elgkitės kaip vyrai ir bukite stiprus. Visa, ką jūs darote, tebunie daroma meilėje” (I Kor. 16, 13-14).

PIRMAS GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

MATO 4, 1—11

Velnius gundina Jezų.

ANUO metu Jėzus buvo Dvasios nuves-
tas į tyrus, kad būtų velnio gundytas.
Išpasninkojęs keturias dešimtis dienų ir
keturias dešimtis nakčių, po to buvo al-

kanas. Tuomet gundytojas prisiartinęs
jam tarė: Jei tu Dievo Sūnus, sakyk, kad
iš šitų akmenų pasidarytų duonos.

Jis, atsakydamas, tarė: Parašyta: Žmo-

gus yra gyvas ne vien duona, bet kiekvieni žodžiu, kurs išeina iš Dievo burnos. Tuomet velnias paėmė jį į šventąjį miestą, pastatė jį ant bažnyčios viršaus ir jam tarė: Jei tu Dievo Sūnus, pulk žemyn; nes parašyta: Jis davė savo angelams paliepiamą apie tave, ir jie neš tave ant rankų, kad kartais neužsigautumei sau kojos į akmenį. Jėzus jam tarė: Taip pat parašyta: Negundysi Viešpaties, savo Dievo. Velnias vėl paėmė jį į labai aukštą kalną, parodė jam visas pasaulio karalystes ir jų garbingumą ir jam tarė: Aš visa tai tau duosiu, jei parpuoš pagarbinsi mane. Tuomet Jėzus jam tarė: Eik šalin, šetone! nes parašyta: Viešpatį savo Dievą, tegarbinsi ir jam vienam tetarnausi. Po to velnias paliko jį; štai, prisitariamo angelai ir tarnavo jam.

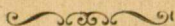
* * *

L e k c i j a .

2 KORINT. 6, 1—10

BROLIAI: mes jus raginame neimti Dievo malonės veltui. Nes jis sako: Aš iš-

* * *

G a v ē n i a

O koks nepageidaujamas laikotarpis. Nemaloni gavėnia, kurią bijome ir prisiminti, o iš tikrųjų juk šis laikas yra šventas, tačiau ne visų laukiamas. Tie kurie gavėnias nelaukia, neturi jokio supratimo ką ji reiškia. Jie mano kad tos brangios gavėnias dienos yra ne kas kita kaip tik savęs varginimo dienos.

Bet mūsų protėvių laikais taip nebuvo. Jie, tikėjimo dvasios gaivinami, suprato, kad gavėnia ne kūno stiprinimo laikas. Jie ištesėjo, nes buvo geros valios ir pareigos vertę teisingai apsprendė. Pažindami ir suprasdami Dievo aukštybę ir švenčiausius Jo ir Bažnyčios įsakymus, visą tai labiau vertino, negu savo norą.

klausiau tave malonės metu ir išganymo dieną tau padėjau. Štai dabar malonės metas, štai dabar išganymo diena! Neduokime nė vienam jokio papiktinimo, kad mūsų tarnystė nebūtų peikiama, bet visame parodykime save, kaip Dievo tarnus, didele kantrybe sielvartuose, varguose, suspaudimuose, smūgiuose, kalėjimuose, maištuose, darbuose, budynėse, pasniukuose, nekaltybe, išmintimi, romumu, meilumu, šventąja Dvasia ir neveidmaininga meile, tiesos žodžiu, Dievo jėga, teisybės ginklais dešinėje ir kairėje, garbėje ir negarbėje, kuomet pikta ar gerai apie mus kalba, laikomi suvedžiotais, tačiau tiesakalbiai, nepažįstamais, tačiau žinomi; laikomi mirštančiais, nors mes dar esame gyvi; kaip nuplakti, tačiau neužmiršti; kaip nuliūdusieji, tačiau visomet linksni; kaip beturčiai, bet kurie daugelį daro turtingais; kaip nieko neturintieji, tačiau visa turintieji.

* * *

lengvai atsakoma, kad Dievas reikalauja abiejų, tai yra, pasninko ir gailėsio, nes širdingas gailėsio yra visada sujungtas su kūno marinimu. Siela daro įtekmės į kūną, o kūnas į sielą dėlto, kad jie turi artimą ryšį. Lepinamas kūnas anksčiau ar vėliau neigiamai atsilieps ir į sielą. Siela būdama nekalta ir dora pergali savo pageidavimus ir tampa tobula. Kūnas iš priežasties pirmaprados nuodėmės dažnai kyla prieš sielą. Todėl siela turi taip elgtis su juo, kaip su savo priešu. Reiškia siela turi budėti, kad apsaugotų savo pačios nepriklausomybę ir ištikimybę Dievui.

Klausti Bažnyčios įstatymų reiškia klausti Jėzaus Kristaus, o laužyti Jo ir Bažnyčios įstatymus reiškia jų nepildyti. Kas juos laiko menkniekiais, tuo pačiu jau niekina. Nelaikyti kaip reikiant tų įsakymų ir neklausti Jėzaus Kristaus, jau yra ne mažas prasižengimas.

— “Bet aš negaliu pasninkauti arba susilaikyti; nes mano kūnas silpsta.” Bet ar tai teisingas pasakymas? Reikia prisiminti, kad tik Dievas gali teisingai spręsti. Jei tavo sveikata yra ištikrųjų silp-

na, tai tas įsakymas yra sušvelninamas. Bažnyčia nori, kad mes darytumeme atgailą, o ne kad dėl pasninkų sirgtume. Ji iš mūs nori prašalinti ne tai, kas reikalinga, bet kas nereikalinga. Kad žinotumėm kas mums yra naudinga reikėtų pasitarti su gydytoju, dar labiau su nuodėmklausiu. Jis yra dieviškojo įstatymo daktaras ir apdovanotas malonėmis, kad galėtų mums tinkamai paaiškinti.

Tie kurie turi labai daug darbo, arba yra neturtingi, visuomet gali gauti dispensą nes nė vienas negali gyventi be pakankamo maisto.

— “Bet tai yra labai nuobodus ir nemalonus dalykas. Tiesa, ji yra mūsų pareiga, bet kadangi ji tokia nemaloni, tai aš negaliu prisiversti ją išpildyti.”

Šitas paskutinis ir silpniausias pasiteisinimas paprastai yra visų dalykų šaknis. Bet reikia atsiminti, kad kurie savo pareigų neįstengia gerai atlikti, tie gyvena nuodėmėj, o tą, kurs gyvena nuodėmėje, užtikis amžinoji bausmė, apie kurią Mūsų Viešpats dažnai kalba Evangelijoje, perspėdamas pasisaugoti.

Pranas Skruodenis, M. I. C.

Švč. Mergelė Marija Aigypte

“...Štai, Viešpaties Angelas pasirodė Juozapui sapne ir tarė: Kelkis, imk vaikėlį ir jo motiną, bėgk į Agyptą ir būk tenai, kol tau pasakysiu; nes atsitiks, kad Erodas ieškos vaikelio nužudyti. Jisai atsikėlęs pasiėmė vaikėlį ir jo motiną nakčia, iškeliauvo į Agyptą, ir buvo tenai, iki Erodas mirė, kad įvyktų kas Viešpaties pasakyta per pranašą šiais žodžiais: Iš Aigypto aš pašaukiau savo sūnų” (Mat. II, 13-15). “Erodai gi mirus, štai, Viešpaties Angelas pasirodė sapne Juozapui Aigypte ir tarė: Kelkis, imk vaikėlį ir jo motiną ir eik į Izraelio žemę, nes mi-

rė, kurie ieškojo vaikelio gyvybės. Jis atsikėlė, ėmė vaikėlį ir jo motiną ir atėjo į Izraelio žemę. Bet užgirdęs, kad Judėjoje karaliauja Arkelajus savo tėvo Erodo vietoje, pabijojo tenai eiti ir, perspėtas sapne, pasitraukia į Galiliejos šalį. Atėjęs gi gyveno mieste, kurs vadinasi Nazarėtas, kad įvyktų, kas pranašų pasakyta: Jį vadins Nazarėnu.” (Mat. II, 19-23).

Bėgimą Agyptan apmąstydamas šv. Jonas Auksaburnis (8 hom. į šv. Matą) sako: “Čia DIEVAS pasielgė taip, kaip kad ir su visais savo šventaisiais, kuriems

§ 6.

Bėgimas Egiptan.

Jis neleidžia nuolatos džiaugtis bei liūdeti, nes jų gyvenimą įstabiai pina džiaugsmingomis ir vargingomis valandomis.²

Ir ištikrųjų, mes tai regime iš Švč. Mergelės Marijos gyvenimo. Nepaspėjo pasidžiaugti, Kūdikiui gimus, kaip, štai, Apipiaustymo paslapyje skausmas jau veržiasi Josios širdin, nes Ji supranta,

jog šie pirmieji Josios Kūdikelio kraujo lašeliai Jojo žemiškojo gyvenimo baigoje paplūs upeliais iš Jojo gailestingiausios širdies! Josios širdį perima džiaugsmas, seneliui Simeonui garbinant Kūdikelį, tačiau tuojaus to paties senelio žodžiai Josios širdį perveria skausmo kalaviju! Iš bažnyčios grįžus, nepaspėjo dar gerokai

Jėzumi pasidžiaugti, kaip štai, mirties pavojus jau grėsia Jojo gyvybei! Ir šitaip visą gyvenimą iki JĖZAUS mirties ant kryžiaus! Tai džiaugsmas, tai skausmas!

Tačiau, Švenčiausioji Mergelė Marija su šv. Juozapu nerugoja, bet giliausiu nuolankumu pasiduoda DIEVO valiai; Ji gerai žino, kad DIEVO keliai žmonėms dažnai yra nesuprantami, tačiau, visados veda žmones prie amžinosios laimės, prie DIEVO skirtojo tikslo.

Iš III ir IV Karalių Knygos mes žinome, jog žydai bėgliai ieškodavo prieglaudos Aigypte, kadangi ten galima buvo kuo veikliausiai nuvykti ir kelionės dykumos bėgliams patiekdavo apsaugos. JĖZAUS KRISTAUS laikais Aigypte ne maža gyveno žydų, kurie ten turėjo net ir savo puikią šventyklą. Tačiau, kelionė buvo labai tolima: apie 600 klm., jai atlikti reikėjo apie 150 valandų.

Švč. Mergelė Marija ir šv. Juozapas būtų galėję Angelui pasakyti, kad su mažu kūdikiu bus pėrsunku ir pertoli keliauti; jog nesimatai reikalo bėgti Aigyptan, kadangi Erodas nieko negalys nuveikti prieš Kūdiki, kurs yra patsai DIEVAS, kad Aigypto žemė tai stabmeldžių, kad ant kelio grėsia daug pavojų, kad jie dar neprisiruošę kelionėn ir t. p. Tačiau, jie, gavę iš DIEVO paliėpimą, nė kiek nesvyruoja ir, viską palikę tuojaus leidžiasi pavojingon kelionėn.

Pamaldieji, mąstydami šitą bėgimą, jau senų senovėje vaizdavo įvairiais apsakiniėjimais bei pasakomis, kurių tarpe dvi ypač yra įdomios.

Šventoji šeima keliaudama Aigyptan pateko į plėšikų žmogžudžių nagus. Plėšikų vado sūnus, pamatęs Motinos prieglobstyje Kūdikelį JĖZŪ, buvo jo išvaizdos ir kažkokio nežemiškojo orumo taip sužavėtas, jog, ėmęs iš Motinos Kūdikelį, Jį bučiavęs ir net pasimeldęs. Šitas žmog-

žudys tai vėliaus buvęs anasai piktadaris po JĖZAUS dešinei prie kryžiaus prikaltas.

Kita legenda nusako, kad šv. Šeimai nuvykus Aigyptan, sutrupėję dievaičių atvaizdai, o ypač Heliopolis'o seniausiojo Aigypto kunigų miesto, saulės statula, taip kad pilnai išsipildę Izaijo žodžiai (XIX, 1). "Našta Aigyptui. Štai Viešpats lengvu debesiu pakyla ir įeina į Aigyptą. Aigypto stabai jo veido pabūksa ir Aigypto širdis tirpsta jo viduje."

Kaip keliavo šventoji Šeima Aigyptan, kaip ji gyveno Aigypte, apie tai šv. Raštas tyli; meno gi kuriniai šią kelionę įvairių įvairiausiai vaizduoja: tai ant jos kelio staiga pražysta kvepiančios gėlės, tai angelai savo dangiška muzika migdo Kūdikelį, tai jai prisiartinant upės skiriasi ir padaro brastą, tai kalnų pakriaušės prasiveria ir užvėją duoda, tai pagaliau žalčiai ir plėšrūs žvėrys puola po Kūdikelio kojų... Švenčiausioji gi Motina tik į savo vienatinį žiūri ir šypsos, arba matydama pavojus, dengia Jį sava krūtine...

Šiose dykumose ir visame Aigypte vėliau apsigyveno JĖZAUS KRISTAUS sekėjai-tyruoliai, iš šio krašto kilo ir kaniniu savo kraują už Kūdikelį JĖZŪ praliejusių... Šisai tyrų kraštas Kūdikelio Jėzaus palaimintas tapo. Kas gi tai atspės! "Mano mintys, nėra jūsų mintys, nei jūsų keliai, mano keliai. Kaip dangus yra aukščiau žemės, taip mano keliai yra aukščiau už jūsų kelius ir mano mintys už jūsų mintis" (Iz. LV, 8-9). Taip kalba Viešpats per Izaiją pranašą, taip ir veda Jis savo išrinktuosius mums nesuprantamais keliais. Viešpats ir mūsų pačių gyvenimą nukreipia dažnai mums nežinoma kryptimi, kuri priveda prie DIEVO skirtojo mums tikslo.

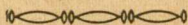
Dažnai mums skaudu, kuomet DIEVAS užleidžia ant mūsų kokį vargą: ligą, nešlovę, nuostolius, pagaliau, net ba-

da! Ne vienas mano sau: kam gi tai reikalinga? daug geriau būtų taip, ar anaip, o ne šiaip, kaip kad yra dabar! Net ir DIEVUI kartais parugojame! Tačiau, vėliau patys pamatome, kad tos mūsų pergyventos nelaimės buvo reikalingos ir jos visos virto mūsų didesnėn naudon. Mat, "Viešpats viską gerai padarė" (Mok. VII, 37).

Laimingas, kursai pasitiki DIEVU ir Jo parėdymų norai klauso. Jisai niekad neapsivils, nes DIEVAS mumis daug daugiau rūpinasi, negu kitais savo suvėrimais.

Švenčiausios Mergelės Marijos bėgimas Aigyptan kaip tik ir priparodo mums, jog "Kas Aukščiausiojo pagalba gyvena, tas pasilieka dangaus Dievo globoje. Nes... jis uždengs tave savo pečiaus ir po Jo sparnais tu turėsi vilties. Jo ištikimybė apsups tave skydu: tu nebijosi nakties baisumo, dieną skrendančios vilyčios, nelaimės tamsybėje vaikščiojančios, užpuolimo ir piktos dvasios vidudienį" (Ps. XC.). Šio dėlei ir JĖZUS mūsų kasdieninėn maldon įdėjo žodžius: "Teese TAVO VALIA!"

* * *

Gemma Galgani

Kokia dvidešimt metų atgal mirė Gemma Galgani, prasta, dievota italė, nepažįstama plataus pasaulio, kurio dievais yra turtingi ir garbingi, atmintą tik mažo ištikimų prietelių būrelio, kurie matė josios švento gyvenimo pradžia, augimą dorybėse, visišką Dievo tarnystai atsida vimą, ir galutinai, josios pergalės valandą, kada daugiau dieviškąja meile liepsnadama, nei žemiškųjų ligų kankinama, josios mergaitiškoji siela kaip baltas balandėlis į dangiškąsias dausas nuskrido.

Lapkričio 29 d. 1931 m., Šventasis Tėva paskelbė Gemmą Galganį "garbinga." Kaip visų kitų Dievo tarnų atvejuose, taip ir josios karžygiško laipsnio pasiekimas visose dorybėse nupelnė jai šį garbės titulą.

Gemma Galgani gimė kovo 12 d. 1878 m. gražiam kaimelyje, Camigliano, Italijoje. Pirmąsias tikybos bei doros pamokas gavo iš šventos ir dievotos motinos lūpų. Iš to pat šaltinio išaugo ir josios meilė dėl Jėzaus nukryžiuotojo, josios jautrus maldingumas — kruvina Jėzaus kančia. Dar jai jaunai būnant mirtis atė-

mė jai josios motiną, ne ilgai po tam ir tėvą. Skurdas ir sunki liga sekė. Be namų, mylinčių tėvų ir sveikatos, stovi vargšė, kieto gyvenimo angoje. Šiaip tad prasidėjo gyvenimas vienos gražiausių mūsų laikų Kristaus kančios gėlių. Kaip nuostabiai tinka, kad Tas kurio gyvenimas buvo vien eilė vargų ir skausmų, mokytų tą, kuri Ji taip pamylo, kilnių bandymų bei sielvartų paslapčių.

Josios gyvenimo rašytojai vadina ją "Kristaus Gemma," tai yra Kristaus brangakmuo, kuomi kaip tik ji ir buvo: brangakmuo kurio gyvenimas buvo kartu su Kristum paslėptas Dievuje. Kaip pilnas josios gyvenimas atspindi dieviškąjį grožį To, Kuris buvo jai viskas! Kas skaito josios gyvenimo karštą Dievo meilę žadinančius lapus, jaučiasi save traukte traukiamu arčiau to grynos meilės šaltinio kuriuomi jos gyvenimas buvo taip gausiai laistomas. Josios gyvenimas buvo visokeriopai nuostabus ir pavyzdingas, tačiau pati žymiausia ypatybė tų kelių žemiškų metų, kurie it paviršinė srovė perbėgo per visą josios buseną, buvo kentė-

Jimas. Iš prigimties silpno sudėjimo, o dar tampoma įvairių kūniškų skausmų, visas josios gyvenimas buvo lėtas nukankinimas. Josios ypatingas maldingumas į Kristaus kančią mokė ją kentėti kantriai ir su stebinančiu tvirtumu. Skausmas, dirksnius ardąs, skausmas, kurs kitame būtų užsmaugęs kilnius savęs Dievo valiai atsidavimo jausmus, ir jų vietoj įskiepijęs kartumą ir sukilimą prieš Dievą, josios jauname gyvenime ugdė tik malonumą ir romumą. Malonė užliejo josios sielą ir ji meldė Dievą, daugiau kentėjimų, daugiau bandymų, kryžių. Bet Dievas, išbandęs savo ištikimos tarnaitės meilę ir teisingumą ir radęs ją ištikimą, buvo beskiriąs josios sielai laimingesnį gyvenimą.

Velykų priešvakaryje balandžio 11 d., 1903 m., šioji skaisti lelija, kuri pražydėjus, tiek metų džiugino dangaus gyventojus savo neapsakoma kvapais, buvo nukinta persodinimui Dievo šventųjų darže. Šitaip tad gyveno ir mirė Garbingoji Gemma Galgani.

Skaitant šventųjų gyvenimus, dažnai jaučiame, kad daugeliuose atvejų, negalėtume jų pasekti, kad jų galiot perneša mūsų galias, tačiau Gemmos gyvenime randame visiems galimas dorybes. Kentėjimas — kas nėra jautęs jojo širdį sunkinančias pasekmes. Įvairiausiai būdais, tai fizinis, tai protinis, jis veržiasi į mūsų gyvenimą, silpnina mūsų jėgas, mažina laimę, palikdamas tik karčias nuosėdas ir aitra. Paklausk jaunos motinos, kuri mirties tamsumos apgaubta gimdo savo pirmgymį, paklausk jaunikaičio, klupančio prie naujo užkasto tėvo kapo, ar žilaplaukių tėvelių, kurių meilė ir ilgų metų pasiaukojimas nedėkingumu atmokamas, paklausk teisingo, dorą, sunkiai dirbančio darbininko, kuris šiandie negauna darbo numalšinti namie sergančių, mylimųjų vaikelių alkį, — visų vienoda pasaka, — skausmas, — gilus, aštrus, sielingas.

Tačiau skausmas dviašminis kardas. Jis kerta arba amžinai pagydyti, arba užmušti. Kentėti kantriai ir tvirtai, pasiduoti visagalingai Dievo valiai nupelnys mums amžinąjį gyvenimą ir laimę. Atžagariai, priešintis Dievo valiai, ne tik kad kentėjimo nepalengvins, bet jį padidins ir tai ne vien laikinai, bet kas svarbiausia, amžinai.

Štai viena Gemmos dorybių, kurią galime pasisavinti; krikščioniškąją tvirtybę ir atsidavimą Dievo valiai įvairiuose gyvenimo bandymuose, bei sielvartuose, o jeigu ir negalėtume pasiekti tokio tobulo joje laipsnio kaip kad Gemma Galgani, kad pasiekė, vienok prasilavinus joje lig mūsų išgalėms pritrinkančio laipsnio, neišvengiamai ji turės ką nors naujo į mūsų gyvenimą įnešti, didesnę pasitikėjimą, išmintingą, nepabaigtai teisingą ir gailiaširdingą Dievo valiai atsidavimą, tikrą ir pastovų širdies ramumą; bet visų svarbiausią — laimę.

Jonas Vosylius.

KUN. JURGIO TILVYČIO - ŽALVAR- NIO MIRTIS

Kun. Jurgis Tilvytis, žinomas rašytojas, poetas, ateitininkų himno autorius, mirė Panevėžy gruodžio 24 d., ant kapių besakydamas pamokslą broliui marijonui G. Gyliui. Jo laidotuvės buvo Marijampolėje gruodžio 27 d. 1931 m.

Kun. Jurgis Tilvytis buvo visoje Lietuvoj plačiai žinomas asmuo. Jo vardas su pagarba minimas išėivijoje, kur tik yra platinamas jo rašytas ir leistas "Giesmynas". Marijonų vienuolija neteko uolau, pasiaukojusio, kilnaus nario.

Kun. Jurgis gimė 1880 m. bal. 8 d.

Gruodžio 7 d. 1903 m. buvo išventintas į kunigus. Į marijonų vienuoliją įstojo kovo 23 d. 1922 m. Vienuolijoje būdamas, ėjo svarbias pareigas Marijampolėje, vadovavo statybos darbams prie marijonų gimnazijos ir nuo 1927 m. Panevėžio misijos namų vyresniojo pareigas. Pasiėmė globoti viso Panevėžio vargšus ir apleistuosius. Sudarė senelių ir našlaičių 10 prieglaudų. Žiemos metų jis turėdavo į 140 našlaičių ir kelias dešimtis senelių. Savo atsidėjimu, rūpesčiu, darbštumu įstengė sužadinti visuomenę, kad šelptų visus nelaiminguosius prieglaudose ir įstengė išlaikyti. Užtat nuliūdo visas Panevėžys; jo tragiška mirtis supurtė visą Lietuvą. Buvo taip.

Panevėžio misijos namuos gyveno du marijonai: brolis Gabrijelius Gylys, zakristijonas, jau senas žmogus ir kun. Jurgis Tilvytis. Brolis Gabrijelius turėjo silpną širdį ir kas vakaras guldamas pasistatydavo prie lovos nors neuždegtą grabnyčią. Gruodžio 22 d. br. Gabrijelius atsikėlė. Kiek pavaiškščiojęs, padavė kun. Jurgiui bažnyčios raktus, pasakęs, kad jaučiasi negerai, nuėjo gult. Kun. Tilvytis nuėjo bažnyčion; atlaikė Mišias, atliko visus kitus žmonėms patarnavimus; sugrižo namo ir išgėrė arbatos. Bet žiūri, kad br. Gabrijelius nebekelia. Nuėjo į jo kambarį. Brolis ramiai guli, susidėjęs rankas ant krūtinės; šalia grabnyčia. Šaukia, judina jį, bet jis nebejudą, — ramiai numiręs ilsisi.

Gruodžio 24 d. buvo br. Gabrijelio laidotuvės. Į jas nuvažiavo keletas klierikų, brolių, kun. Kačergius iš Kauno, kun. Guturavičius iš Marijampolės. Kun. J.

Tilvytis atlaikė gedulingas pamaldas ir Mišias už velionį; išgėrė arbatos; sugrižo klausyt išpažinties; mat, prieš Kalėdas daugiau ėjo prie šv. Sakramentų. Kiti kunigai pabaigė bažnyčioje pamaldas ir išlydėjo br. Gabrijelių į kapus. Kapai gana tolokai už miesto. Kai išlydėjo, kun. Jurgis dar klausė išpažinties. Ant kapų atlydėję, pašventino duobę, įleido ir pradėjo giedot "Angelas Viešpaties". Į tą tarpą ateina kun. Jurgis, paklausia, ar buvo sakytas pamokslas. Jam atsako "ne". Kun. Jurgis atsistoja ant duobės krašto ir pradeda sakyti pamokslą. Sakęs gana ramiai, nesikarščiuodamas ir gana ilgokai. Kalbėjo apie netikėtą mirtį. Ragino visada būt pasiruošusiems, nes ir Išganytojas pasakė: "Nežinote nei dienos, nei valandos..." Tuos žodžius taręs, sukniubo pats ant duobės krašto; vos neįkrito į duobę. Sugriebė kelt. Kun. Guturavičius davė absoliuciją. Deda vežiman, skuba į ligoninę. Sutikęs juos gydytojas praneša, jog kun. Jurgis miręs. Veža namo. Šaukia kitus du gydytojus. Bet ir tie patvirtina, jog kun. Jurgis Tilvytis tikrai miręs...

Kun. Jurgis Tilvytis savo pareigas ėjo iki pat mirties. Savo mirtimi patvirtino Jėzaus žodžius, kad žmogus nežino nei dienos nei valandos, kada turės duot Dievui apyskaitą. Tikime, kad jo, nors nelaukta, bet šventa mirtis pažadins daugiau jo dvasios sielų jo nebaigtiems darbams tęst; kad Dievas duos marijonams ir Panevėžio vargšams naujų žmonių galtingumo darbams dirbti.

Amžiną atilsį suteik jo sielai, Viešpatie, ir amžinoji šviesa tegu jam šviečia!

Katalikų Pasaulyje

DUBLINAS, Airija

Eucharistinio Kongreso programa jau beveik baigta rengti. Ji gerai pritaikinta prie tos iškilmės tikslo. Airiai yra pamadūs. Visa Airija rengiasi su didžiausiu entuzijazmu. Aukos plaukia. Pranešama, kad jau jų sudėta į \$500,000.

Nuo birželio 5 d. prasidės dvasiniai prisirengimai. Visokiems luomams, - an žiams, profesijoms ir lytims bus daromos rekolekcijos ir misijos.

Tam tikrose dienose po rekolekcijų, bus generalinė Komunija visoje šalyje.

Sv. Tėvo atstovas atvyks birž. 20 d. Kongresas formaliai bus pradėtas birž. 22 d. ir baigsis labai iškilminga procesija birž. 26 d.

SEWARD, Alaska. "Lekiojantieji misijonieriai" tapo išgelbėti. Juos išgelbėjo, davaziavę iki jų su šunimis.

Nusileisti juos privertęs motoro neveikimas. Orlaivį jie nuleido ir nutupdė visiškai sveiką. Dabar jie yra Tacotn'oje. Kaip tik viskas bus sutvarkyta, sutaisyta ir oras pagerės, jie lėks į Sv. Kryžiaus Misiją.

Misijonieriams teko pakęsti daug šalčio ir bado iki juos pasiekė ir išgelbėjo.

NAGOYA. Japonija. Senai laukiama filmo (judomųjų paveikslų), rodanti 26 japoniečių kentėtojų mirtį pasirodė. Ji rodoma didžiausiame Nagoya miesto teatre ir turi nepaprasto pasisekimo. Pirmas dvi dienas rodė po du kartu į dieną. Toliaus prireikė rodyti tris kartus. Visus kartus teatras buvo prisikimšęs žiūrėtojų.

Šią filmą pagamino Nikkatsu Judomųjų Paveikslų Kompanija, Kyoto, Japonijoje. Tam pradžia davė turtingas japonietis katalikas, p. Hirayama, kuris pats eina iš septynioliktojo šimtmečio krikščio-

nių. Jis sutiko padengti išdirbystės išlaidas.

Veikalą parengė Tėvas Heuvers, S. J., profesorius Katankų Tokyo Universiteto ir Tėvas Totsuka, japometis Tokyo arkivyskupijos kunigas.

LUGANO, Šveicarija. Tessino Kantone Šveicarijoje jau tukstantis metų kaip gyvuoja paprotys, kad visi valdiškieji dokumentai prasideda žodžiais: "Vardan Dievo". To negalėjo pakęsti visoki bedeviai radikalai-socijaustai, komunistai, masonai ir kiti panašūs.

Įsigavę kantono parlamentan, jie sudarė šiaip taip didžiumą balsų ir nubalsavo tuos žodžius "Vardan Dievo" pakęsti žodžiais "Vardan Respublikos."

Bet to kantono konstitucijoje yra punktas, kad nugalėtoji mažuma svarbiame dalyke gali kreiptis į visus kantono gyventojus, kad jie duotų galutiną išsprendimą.

Taip dabar padarė katalikai. Jie kreipėsi dėl panaikinto Dievo vardo ant dokumentų į gyventojus. Šie 17,000 balsų prieš 7,000 nusprendė, kad būtų palikta po senovei.

WASHINGTON, D. C. — Katalikų Vyskupų Konferencija, Federalė Taryba

Kristaus Bažnyčių Amerikoje ir žydų rabinų Taryba padavė savo nurodymus ir sumanymus į nedarbančių šelpimą ir jų aprūpinimą.

Valdžia daug kalba, jos visokios komisijos ilgai dirba ir pinigų eikvoja, o bedarbiams pagalbos kaip nėra, taip nėra iš jų pusės. Visą šelpimo našta velka ant savo pečių privates labdaringosios organizacijos.

Vadinasi nuo radikalų nusikreipė šalin net žymi dalis jų rėmėjų.

Mūsų Darbai

Jo Eksc. vyskupas P. Būčys, M. I. C., Marijonų Vienuolijos Vyriausiasis Vadovas yra parašęs ir spaudon parengęs didelį veikalą — knygą: “ŠVENTOJI DVASIA”. Yra tai trečia iš eilės jo stambi knyga. Pirmoji — Dievas-Sutvėrėjas, antroji Jėzus Kristus ir ši trečioji — ŠVENTOJI DVASIA, apima svarbiausias Dievo apreikštąsias tiesas. Kas skaitė bent vieną kurią-nors J. E. vyskupo P. Būčio parašytą knygą, tas jau iš kalno yra tikras, kad ir šioje — ŠVENTOJI DVASIA knygoje ras didelius tikybinius turtus. Savo didumu ši knyga bus beveik tokia, kaip ir knyga “Jėzus Kristus.”

Kun. K. Matulaitis, M. I. C. Amerikoje Katalikų Spaudos Draugijos ilgus metus buvęs pirmininkas, parašė naudingą dvasiniam žmogaus gyvenimui tobulint taikomą knygą: “DORYBĖS”. Suglaustū būdu ten paduodamos prigimtinės, dorovinės ir dieviškosios dorybės, kurių kiekvienas žmogus, rimtai besirūpindamas savo išganymu, privalo įsigyti. Yra tai tolymesnis tęsinys jo pirmiems išleistos knygos: “Sielos Takai Tobulybėn.” Kas turi šią knygą, patartina užsisakyti ir “DORYBES.”

Šiose knygose dedama vardai ir pavyzdės visų, kurie tik prisideda per Spaudos Draugiją prie jų spauzdinimo. Užsiskakymui šių knygų prenumeratos keliu, įmokant iš kalno \$2.00, paskutinė diena yra ateinančių Sekminių šventė. O jeigu kas savo užsirašymą atsiųs pirm Velykų, tiems dar bus duodama naudinga graži dovanėlė: “Mišių Maldos Lotynų ir Rytų apeigomis.”

Kolegijos Rėmėjai:

O. Kasilkienė, Chicago, Ill.	3.00	K. S. Vaisieta, Du Bois, Pa.	3.00
J. B. Naujokai, Chicago, Ill.	3.00	D. Valinskas, Nashua, N. H.	1.00
G. Minatienė, Braddock, Pa.	1.00	V. Balčiukevičius, Providence, R. I.	1.00
S. Yauga, Cambridgeport, Mass.	7.00	A. O. Avižinis, Providence, R. I. ..	1.00
		A. Dzikevičius, Providence, R. I.	1.00
		A. Veitkūnas, Providence, R. I.	1.00
		A. Kacevičius, Providence, R. I.	1.00
		A. Juškauskas, Brooklyn, N. Y. ..	4.00
		F. Dainauskas, Detroit, Mich. ..	1.00
		A. Petrauskienė, Detroit, Mich. ..	1.00
		St. Austin, Libertyville, Ill.	10.00
		O. Kibartienė, S. Boston, Mass.	3.00
		J. Kernauskienė, Cicero, Ill.	3.00
		K. Gaižutis, Chicago, Ill.	3.00
		J. Siusis, St. Louis, Mo.	10.00
		Seserys Šv. Pranciškaus, Kansas City	1.00
		T. Misiūnaitė, Phila., Pa.	1.00
		Ag. Samulevičienė, Morris Park, L.I.	3.00
		Varkalienė, Chicago, Ill.	3.00
		D. Slenis, Chicago, Ill.	5.00
		B. Tamošaitis, Chicago, Ill.	5.00
		M. Vaičiūnienė, Melrose Park, Ill.	3.00
		A. Skudienė, Melrose Park, Ill. ..	3.00
		Lud. Misienė, Cleveland, Ohio ..	1.00
		Ag. Kučinskienė, Cleveland, Ohio	1.00
		Sesuo Ona, Union City, N. J.	5.00
		K. Tamušauskienė, Baltimore, Md.	2.00
		N. N., Chicago, Ill.	1.00
		J. Karalius, Chicago, Ill.	3.00
		Ag. Kiškūnas, E. Windsor Hill, Conn.	3.00
		Ant. Žemaitis, Baltimore, Md. ..	5.00
		Mag. Vesbunian, Cleveland H'ghts, O.	4.00
		J.J. ir E. Varanka, Springfield, Mass.	5.00
		Ant. Beinoraitė, Hinsdale, Ill. ..	3.00
		A. Jurėikonis, Frackville, Pa.	5.00
		Agnė Einorienė, Athol, Mass. ..	2.00
		Uršulė Vičkienė, Chicago, Ill.	3.00
		Kat. Užubalienė, Rockford, Ill. ..	3.00
		Uršulė Nakrošienė, Lietuva	3.00
		El. Damaševičienė, Forest City, Pa.	2.00
		And. Baranauskas, W. Frankfort, Ill.	3.00
		M. Krinicki, So. Chicago, Ill.	5.00
		P. Blažauskiūtė, New Britain, Conn.	5.00

Chicago, Illinois	L	A	I	V	A	S	109
J. Blažauskiūtė, New Britain, Conn.	5.00	J. Kulpinskis, Cicero, Ill.	6.00				
An. Blažauskis, New Britain, Conn.	5.00	El. Brazauskienė, Chicago, Ill.	6.00				
M. Blažauskienė, New Britain, Conn.	5.00	V. Kulikauskas, Chicago, Ill.	3.00				
K. Kulišauskas, Worcester, Mass.	5.00	M. Krikščiūniūtė, S. Manchester, Conn.	3.00				
Kun. J. Čižauskas, Detroit, Mich.	3.00	V. Koncevičienė, Chicago, Ill.	3.00				
M. Rakauskienė, Westville, Ill.	3.00	V. Jagminas, Chicago, Ill.	3.00				
S. Zdanys, Oakville, Conn.	5.00	J. Zikus, Chicago, Ill.	3.00				
S. Leinartas, Detroit, Mich.	3.00	M. Misiūnas, Chicago, Ill.	3.00				
M. Panaraskienė, Waterbury, Conn.	3.00	J. Smolskis, Cicero, Ill.	2.00				
E. Wilutis, Maspeth, N. Y.	3.00	F. Vaičekauskas, Chicago, Ill.	3.00				
K. Jokūbaitis, Detroit, Mich.	3.00	A. Juščius, Chicago, Ill.	3.00				
B. Muzdakis, Baltimore, Md.	5.00	M. Viličkienė, Gilberton, Pa.	3.00				
A. Borkiūtė, So. Boston, Mass.	3.00	O. Tamošaitienė, Manchester, Conn.	3.00				
Jul. Mitkienė, Cicero, Ill.	1.00	El. Astašauskienė, Gilberton, Pa.	15.00				
Ag. Galinskienė, Cicero, Ill.	3.00	O. ir J. Šukevičiai, Naugatuck, Conn.	8.00				
Ona Alexander, Cicero, Ill.	3.00	M. Bartkūnienė, Chicago, Ill.	3.00				
M. Kislauskienė, Cicero, Ill.	3.00	J. Šerkšnas, S. S. Pittsburgh, Pa.	3.00				
M. Paseckienė, Cicero, Ill.*	3.00	J. Mecūnas, Bayside, L. I., N. Y.	2.00				
Jur. Petraitis, Chicago, Ill.	3.00	Ver. Briedenė, Phila., Pa.	3.00				
Vikt. Juodelis, Chicago, Ill.	6.00	Paul. Mostaitienė, Phila., Pa.	3.00				
O. Bražienė, Melrose Park, Ill.	3.00	A. Mikšienė, W. Lynn, Mass.	5.00				
J. Varpučauskis, Chicago, Ill.	4.00						
L. Druktenienė, Chicago, Ill.	3.00						
J. ir Kost. Vardauskai, Chicago, Ill.	3.00						
P. Adomaitis, Lietuva	3.90						
P. Litvinienė, Chicago, Ill.	5.00						
B. Dambrauskienė, Waterbury, Conn.	3.00						
Ieva Frankiūtė, Worcester, Mass.	5.00						
F. Cozen, Chicago, Ill.	4.00						
M. Skilinskienė, Rochester, N. Y.	3.00						
S. Dalto, Coaldale, Pa.	3.00						
P. Valentukevičius, Cambridge, Mass.	3.00						
O. Praninskienė, Chicago, Ill.	2.00						
O. Zukas, Cleveland, Ohio	3.00						
Petras Uselis, Chicago, Ill.	7.00						
A. Širmulis, Cicero, Ill.	5.00						
K. Karanauskas, Chicago, Ill.	1.00						
J. Burneika, So. Chicago, Ill.	5.00						
Th. Kassaler, Long Beach, Calif.	3.00						
P. J. Kubertavičius, Mahanoy City, Pa.	5.00						
R. Dumkvienė, Mahanoy City, Pa.	3.00						
M. Valančienė, W. Frankfort, Pa.	4.00						
T. Misiūnaitė, Philadelphia, Pa.	3.00						
Jul. Brazauskienė, Cicero, Ill.	3.00						

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Rėmėjų Centras.*

A. † A.

VACLOVAS JANKAUSKAS

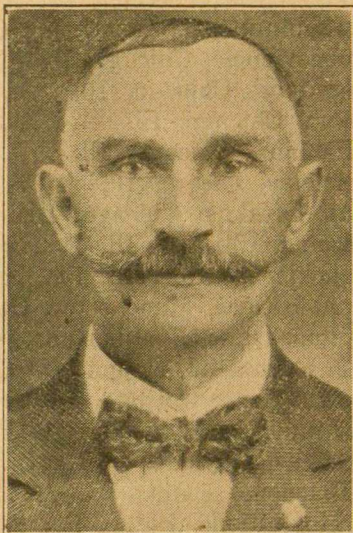
Marijonų Kolegijos amžinas narys rėmėjas mirė sausio 24 d., 1932 m., Chicago, Ill. Šv. Mišios bus Marijonų Vienuolyne vasario 24 ir 25 d. š. m. Visų gi rėmėjų prašome už a. a. Vaclovą sukalbėti po 1 Rožančiaus dalį.

A. † A.

PETRONĖLĖ DOBROVOLSKIENĖ

Marijonų Kolegijos nuolatinė rėmėja mirė sausio 27 d., 1932 m., Chicago, Ill. Šv. Mišios bus Marijonų Vienuolyne vasario 27 ir 28 d., š. m. Visų gi rėmėjų prašome už a. a. Petronėlę sukalbėti po 1 Rožančiaus dalį.

Amerikos Lietuvių Žinios.

JUOZAS GALEVIČIUS — DIDYSIS
ŠVIETIMO GERADARIS

Šiomis dienomis į Amerikos Lietuvių istoriją įsirašė didžiai nuopelningas darbas geradaris Juozas Galevičius, šv. Kazimiero parapijos, Worcester, Mass. Nors Juozas Galevičius jau seniai žinomas savo duosnumu bažnyčioms, vienuolijoms ir tautos reikalams, tačiau sausio 14 d. 1932 m. savo duosnumu jisai pralenkė daugelį ir atsistojo pirmųjų geradarių eilėse, įkurdamas prie Amerikos Lietuvių Kolegijos stipendiją \$5,000.00 neturtingiems lietuvių vaikams eiti mokslus.

Stipendija arba fondas pasilieka neiečiamas, tiktai iš paaukotos pinigų sumos nuošimčiai bus vartojami vienam lietuviui jaunuoliui, kuris yra neturtingas, bet nori būti kunigu. Tokiu būdu stipendijos steigėjas keleriopu būdu padarė gerą darbą: viena, jisai sušelpia vargšą moksleivį, kad tasai galėtų palikti kunigu; ant- ra, gausiai paremia naujai įkurtą lietuvių

aukštąją mokyklą, tuomi įrodydamas savo gyvą patriotizmą; ir trečia, jisai pareiškia didelę Dievo meilę, nes savo sutauptus skatikus sunaudoja naujų kunigų paruošimui. Stipendijos įkurėjas ir sau naudingą darbą atliko, nes tasai klierikas, kuris jojo stipendija haudosis, melsis už savo geradari, ypač per šv. Komunijas; įsišventinęs gi į kunigus, kasdien atmins jį savo šv. Mišiose. Ir laikui bėgant tokių kunigų skaičius augs vis daugiau ir daugiau.

Pažymėtina, kad Juozas Galevičius, nors patsai neturėjo progos mokslų eiti, taip remia mokslo įstaigas ir parodė tiek gražios širdies. Amerikoje yra daug turtingesnių žmonių ir mokslus ėjusių, bet J. Galevičiui tenka pirmutinė garbė, nes jisai iš pasauliečių yra pirmutinis tokią didelę auką Lietuvių Kolegijai suteikęs. Svetimtaučių kolegijos turi labai daug panašių ir daug gausesnių, didesnių stipendijų, kuriomis neturtingi bet gabūs jaunuoliai išeina aukštus mokslus ir palieka naudingi savo tautai ir Dievui. Pas mus lietuvius tokios stipendijos tai dar naujanybė. Būtų gera, kad šitas Juozo Galevičiaus pavyzdys paskatintų mūsų patiturinčius lietuvius katalikus ir kad jie sukurtų panašias stipendijas savo vardu mūsų tautos naudai ir Aukščiausiojo garbei. Lietuvių padėtis čia Amerikoje žymiai pagerėtų, nes atsirastų daugiau mokytojų žmonių, kurie darbuotųsi savųjų gerovei.

Tokias stipendijas gali įsteigti ne tik vienas asmuo, bet ir keli asmenys gali sudaryti vieną stipendiją. Čia kaip tik yra proga mažiau turtingiems tinkamai suvartoti savo uždirbtas skatikas. Reikia pastebėti, kad kaip tik tie mažiau turtingi ir sudeda tūkstančius dolerių, kuriais galima įsigyti mūsų švietimo ir galestin-

gumo įstaigos. Panašiai ir Juozas Galevičius, nors jau seniai gyvena Amerikoje, visą tą laiką sunkiai dirbdamas, dorai ir blaiviai gyvendamas, susitapūpė gražaus skatiko, kurį tinkamiausiu būdu mokėjo sunaudoti.

Savo kilme Juozas Galevičius yra iš Pelnyčių kaimo, Kalvarijos parapijos, Marijampolės apskrities. Gimęs 1867 metais, nuo savo jaunų dienų sekė lietuvių tautinį judėjimą, skaitė lietuviškus raštus; taip ir šandie jįsai remia ir skaito visus lietuviškus katalikiškus laikraščius, jįsai remia lygiai ir visus mūsų tautos reikalus. Tikybiniai susipratęs, pamaldus žmogus remia gausiai savo parapiją. Aukštos doros žmogus, blaivybės šalininkas. Tiktai tokis žmogus, gražios prakilnios širdies, gali suprasti ir paremti visus darbus, kurie dirbami tautos labui ir Dievo garbei.

Įsteigtoji Juozo Galevičiaus stipendija ilgus metus minės jojo nuopelnus mūsų lietuviškajam katalikiškajam švietimui. Duok mums, Dieve, daugiau tokių gerširdžių susipratusių lietuvių! *K. J.*

TĖVŲ MARIJONŲ MISIJOS ŠIŲ METŲ GAVĖNIOS METU

New Haven, Conn. — nuo vas. 14 ligi 21 d.

Athol, Mass. — nuo vas. 15 ligi 28 d.

Elizabeth, N.J. — nuo vas. 22 ligi 28 d.

Philadelphia, Pa. (šv. Jurgio par.) — nuo vas. 22 ligi 28 d.

Norwood, Mass. — nuo vas. 29 ligi kovo 6 d.

Worcester, Mass. (šv. Kazimiero par.)

— nuo vas. 29 ligi kovo 13 d.

Paterson, N. J. — nuo kovo 7 d. ligi 13 d.

Newark, N. J. — nuo kovo 14 ligi 20 d.

Maspeth, N.Y. — nuo kovo 14 ligi 20 d.

Montello, Mass. — nuo kovo 14 ligi 20 d. (moterims).

Montello, Mass. — nuo kovo 21 ligi

27 d. (vyrams).

Velykų metu laikomų Misijų tvarkraštis bus paduotas vėliau.

Gerbiamųjų Klebonų, kurie norėtų Velykų metu turėti pas save Tėvus Marijonus su Misijomis, prašome iš anksto kreiptis arba į Chicago: Marian Fathers, 2334 So. Oakley ave.; arba į Thompson, Conn.: St. Mary's College.

Kun. Jonas Jakaitis, M. I. C. iš Tamsono Marijonų namų vasario 15 d. pradeda šv. Misijas Athol, Mass.

Kun. Antanas Petrauskas, M. I. C. iš Chicagos Marijonų namų vasario 13 d. pradeda New Haven, Conn. šv. Misijas.

— Besiartinant 16 vasario žymesnės lietuvių kolonijos ir jų draugijos ruošėsi iškilmingai Lietuvos nepriklausomybės dieną paminėti, klausant bažnyčiose šv. Mišių ir pamokslų, svetainėse gi darant įvairius parengimus bei vakarus su prakalbomis. Gražus tai mūsų tautiečių patriotizmo reiškiny.

KLAUSIMAI ir ATSAKYMAI

KLAUSIMAS. Pastebėjau, kad daug dalykų, kurių mokina Katalikų Bažnyčia, nėra užrašytų šv. Rašte. Ar į tokius dalykus privalau tikėti? Masiokas.

ATSAKYMAS. Žinoma, kad turi tikėti. Kad ir evangelistai ir kiti nebūtų parašę šv. Rašto (Jėzus neįsakė jiems rašyti, tik apsakinėti evangeliją), tai ar tuomet tikėjimas būtų turėjęs pranykti? Ne. Būtų turėjęs tikėti Kristaus įsteigtajai Bažnyčiai, kaip ir dabar reikia tikėti.

Šv. Raštas ne dėlto rašytas, kad jame sutilptų visi ir mažiausi ir didžiausi dalykai, kokių Jėzus mokino, bet tik, ne kuriems reikalams iškilus, kad būtų ne kurie dalykai tikintiesiems išaiškinti. Dar neturėjo tikintieji šv. Rašto, o tikėjo į viską, ką Bažnyčia mokino.

Galutinai, pats šv. Jonas apaštalas sa-

vo evangelijoje mini, kad nevisi dalykai, kuriuos Jėzus mokino ar darė, yra surašyti. Tą laiko negalimu dalyku.

Taigi reikia tikėti ne tik į tai, kas Šv. Rašte yra, bet ir į tai, ką Tradicija paduoda.

KLAUSIMAS. Ar nuodėmė tokiai moteriai, kuri ištekėjusi už vyro nenori turėti vaikų?

Indijonė.

ATSAKYMAS. Pats nenorėjimas vaikų nėra nuodėmė. Kaip kurios ištekėjusios moterys trokšta iš meilės Dievo gyventi skaistybėje kūno ir sielos. Jei jų vyrai tam pritaria, tai tokios poros gyvena skaistybėje ir ne tik nenusideda Dievui, neturėdami vaikų, bet turi tam tikrus nuopelnus.

Tokių porų atsiranda, bet neperdaugiausiai.

Apsivedusioji pora gali pradėti gyventi skaistybėje, susilaukę vieno ar dviejų, ar daugiau kūdikių. Abu gyvena toliau susitvėrėjime nuo moterystėje leistinų dalykų, kad tuo apsimarinimu ir išsižadėjimu geriau pašventintų save ir auklėtų turimus vaikelius.

Tokių kilnių porų atsiranda gana daug.

Bet dažniausia nenori ir neturi vedusiųjų poros vaikų dėl jų ištvirkimo ir palaidumo; dėl nenoro pakentėti ir apsisunkinti vaikelių auginimu ir auklėjimu, dėl noro laisvai daužytis ir lėbauti, nuo ko vaikeliai dažnai motinas sutrukdo.

Tokis nenoras yra nuodėmingas.

Dar baisesnė nuodėmė toms moterims, kurios vartoja visokius neleistinus būdus ir priemones, kad išvengtų pastojimo arba gimdymo kūdikių. Jos pačios sau renkia prakeikimą ir pasmerkimą. Daug nelaimių susilaukia jos dažnai jau net šiame gyvenime.

KLAUSIMAS. Nekurie žmonės tvirtina, kad mirusiųjų sielos pasirodo po mirties. Ar gali būti tai tiesa

Čikagietė.

ATSAKYMAS. Leidžiant ir surėdant Dievo Apveizdai gali siela iš anojo pasaulio kokiame nors regimame pavidale pasirodyti. Bet toki atsitikimai yra labai reti.

Dievas nėra skubus naudotis nepaprastais būdais. Jis veda kiekvieną prie tikslo paprastais, Jo Apveizdos numatytais keliais.

Jei žmonės tvirtina, kad mirusiųjų sielos pasirodė, tai tat yra dažniausia jų vaizduotės darbas.

Žmonių vaizduotė yra labai gyva. Ji veikia įvairiausių minčių ir įspūdžių padilginta. Dažnai, itin sapnuose, ji parodo stebėtinai gyvų ir aiškių paveikslų, kuriuos sunku atskirti nuo tikrąybės.

Taigi daug žmonių, gavę regėti tokių gyvų ir aiškių vaizduotės pieštų paveikslų, mėgsta tai vadinti tikrąybe.

Panašiu būdu gali vaizduotė parodyti jiems mirusių sielas, ir jie tvirtina jas apsiireiškusias.

KLAUSIMAS. Ar man nuodėmė, kad aš, nors nesipykstu su savo kaimynkomis, bet su jomis nesikalbu? Agnė.

ATSAKYMAS. Sunku čia tau tiesiog atsakyti. Gali būti ir nebūti nuodėmė. Galimas daiktas, kad nepyksti ant savo kaimynkų, bet, kaip sakoma ir geros širdies joms neturi. Gal būt slaptas kerštas tavyje veikia. Tau išrodo, būk tai nepyksti, bet kerštingumas sulaiko nuo kalbėjimo su kaimynkomis, nuo sveikinimo jų ir nuo atsakymo į jų sveikinimą.

Nebūk visiškai rami, taip darydama. Mažiausia, būk nors mandagi.

Jei nesikalbi su kaimynkomis, kad išvengtum tuščių arba blogų kalbų, arba kad negaišytum laiko ir neįsitrauktum į apkalbas, tai labai gerai darai.

Visuomet naudok laiką geriems ir naudingiems dalykams ir saugokis tuščių plepalų.